

ne wottab anhed iubba wasto ning pul-
mad saamad ka tehtud. Kas nüüd wan-
na issane on? Siin ta jäi!

Öppetus.

Nenda on se ka paljo naestega. Senni,
kui kossilassed ei olte weel tulnud, nutwad
nemmad pääw päwast õigete ärdaste. On
agga kossilassed seal, iubba siis silmapis-
sarad saamad ärrapühkitud ning silmad
lurwad warsti.

Se Pimne.

Ühhel innimesel, kes omnast näggust lah-
ri olli, ollid sadda rublad, mis ta aidas
õfel olli sallaja mahha panuud. Temma
naaber, kes nenda nufutamas läks, leidis
sedda rahha ja rois sedda ärra. Se pim-
ne innimenne läks jälle teisel õfel ümber
koudo katsumas, et ta piddi omma rahha
ärrawõtna, agga temma leidis tühhi koht.
Õlles se nüüd üks teine innimenne olnud,
siis

üks õlles ta mitte üks päinäs se peäle keik-
dele kaeband, waid temma õlles ka aw-
walikkust üles rägind omma kahjo.

Se pimne olli agga wait ja lausis mit-
te sonna sest. Ta jälle teist korda tuli
temma omma naabriga koggematta kofk,
ning hakkasid juttud aiama. Jutto talleb
juttust. Se naaber keik suggused tühiad
juttud aiamas, küsis ka temmalt: Sa
waene wanna mees! kust sa saad ommeti
omma peatoitust? — Temma kostis:
Jummal olgo tännatud! mul on weel
wanna warrandus kous. Sadda Rublad
ollen ma paigale pannud, ning teised sad-
da Rublad, mis ma ollen koggund, tah-
han ma ka jälle nende kõrwa panma. Se
naaber olli ahne ning hirmustas teised
sadda Rublad ka saada. Temma arwas
siis nenda: lähheb se pimne omma rahha
otfima, ning leiab ühtegid, siis ta peaks
jo hull ollema, et ta need teised ka senna